

بررسی فلور، ساختار رویشی و کورولوژی عناصر گیاهی در بخشی از منطقه حفاظت شده اشتراکوه، لرستان

سارا عباسی^۱

sara_abasi2005@yahoo.com

مریم بهداروند^۲

حبيب زارع^۳

بابک پیله ور^۴

سید محسن حسینی^۵

تاریخ پذیرش: ۸۷/۱۲/۲۲

تاریخ دریافت: ۸۷/۷/۲۹

چکیده

زمینه و هدف

منطقه رویشی زاگرس در غرب ایران یکی از غنی ترین و ارزشمند ترین اکوسیستم های پیوسته رویشی ایران است به طوری که از نظر تنوع و ترکیب فلورستیک دارای اهمیت شایان توجهی می باشد و منطقه حفاظت شده اشتراکوه در استان لرستان نیز یکی از اکوسیستم های شاخص آن است. در این مطالعه معرفی فلور ، بررسی کورولوژیک و مطالعه ساختار رویشی عناصر گیاهی در بخشی از دامنه های زاگرس مرکزی در منطقه حفاظت شده اشتراکوه لرستان مد نظر قرار گرفت . مطالعه حاضر از نخستین مطالعات فلورستیک از این دست در منطقه حفاظت شده اشتراکوه می باشد.

روش

۱- دانشجوی دکتری علوم محیط زیست . دانشکده انرژی و محیط زیست . علوم و تحقیقات تهران . تهران * (مسئول مکاتبات)

۲- مریم گروه منابع طبیعی و محیط زیست . دانشگاه پیام نور ، تهران . لرستان

۳- عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی مازندران، هریاریوم باغ گیاهشناسی شمال (نوشهر)

۴- استادیار گروه جنگلداری ، دانشکده کشاورزی ، دانشگاه لرستان

۵- استاد گروه جنگلداری دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی دانشگاه تربیت مدرس

این پژوهش در قسمت های غرب و جنوب غربی منطقه حفاظت شده اشتراکوه در وسعتی نزدیک به ۵۰ هکتار ، در طبقه ارتفاعی ۱۸۰۰-۱۶۰۰ متر از سطح دریا انجام شد. کلیه گونه های گیاهی مشاهده شده در طول فصل بهار جمع آوری گردید. شناسایی گونه ها و پراکنش جغرافیایی و کورولوژی و طیف زیستی عناصر گیاهی بر مبنای تقسیم بندی نواحی جغرافیایی و مناطق فلورستیک زهری و فلورهای مربوطه و شکل زیستی عناصر گیاهی موجود با استفاده از روش طبقه بندی شکل های زیستی *Raunkiaer* تعیین شد .

بحث و نتیجه گیری

۶۲ گونه از ۲۴ تیره شناسایی شد . تیره های *Lamiaceae* , *Rosaceae* , *Poaceae* , *Papilionaceae* , *Asteraceae* , *Apiaceae* , *Liliaceae* شکل های زیستی غالب بودند که طیف زیستی رویشی منطقه را تشکیل می دهند . عناصر رویشی ایران تورانی (٪۳۹) ، ایران تورانی - مدیترانه ای (٪۲۲) و ایران تورانی - مدیترانه ای - اروپا سیبری (٪۱۷) از مهم ترین گروه های کورولوژیک موجود در منطقه می باشند. ۱۰ گونه انحصاری سرزمین ایران هستند که ۰/۶٪ از کل گونه های اندمیک فلور ایران را در بر می گیرند.

کلمات کلیدی : فلورستیک ، کورولوژی ، ساختار رویشی ، منطقه حفاظت شده اشتراکوه لرستان .

مقدمه

نیز مدیریت و حفاظت از ذخایر تواری زیستمندان و تنوع زیستی موجود است و می تواند اطلاعات و نتایج بنیادی و ارزشمندی برای درک ویژگی های طبیعی در مدیریت متابع طبیعی به دست دهد و به ویژه در خصوص عرصه های حفاظت شده مفید واقع گردد (۵۶). آگاهی از وضعیت پوشش گیاهی و ترکیب فلورستیک گیاهان موجود، وضعیت ساختاری گونه ها و شکل های زیستی و در نهایت نوع و چگونگی انتشار جغرافیایی آن ها در اکوسیستم ها، راهکار های عملی مفیدی در راستای مدیریت بهینه اکوسیستم های مشابه پیش روی قرار می دهد.(۷)

از جمله مطالعات فلورستیکی انجام گرفته در استان لرستان می توان به ویسکرمی در منطقه کوه سفید لرستان (۸) ، عصری و مهرنیا در منطقه حفاظت شده سفید کوه خرم آباد(۹) ، و ابراری واجاری و ویسکرمی در منطقه هشتاد پهلو خرم آباد (لرستان) (۱۰) اشاره نمود ؛از این رو اطلاعات حاصل از این مطالعه در نوع خود از محدود مطالعات انجام گرفته در منطقه می باشد زیرا بر اساس اطلاعات موجود و در دسترس کار عمده و دقیق و متصرکزی برای تشخیص ترکیب فلورستیک در منطقه اشتراکوه لرستان صورت نپذیرفته است و گونه های معروفی

کشور ایران یکی از مراکز مهم تنوع گیاهی دنیای قدیم به حساب می آید. نزدیک به ٪۲۲ از ۸۰۰۰ گونه گیاهی فلور ایران، انحصاری است لذا مطالعه هر چه دقیق تر پوشش گیاهی این پهنه ضروری به نظر می رسد (۱). منطقه زاگرس از اکوسیستم های ارزشمند ایران محسوب می شود و از لحاظ غنای فلورستیک از مناطق مهم ایران می باشد. جنگل ها و پوشش گیاهی آن از نظر اکولوژیکی و حفظ ذخایر ژنتیکی دارای اهمیت بسیار زیادی هستند(۲،۳) توپوگرافی خاص کوه های منطقه باعث ایجاد اقلیم های خرد و شرایط خاکی بسیار متنوعی در این منطقه شده است که این تنوع شرایط محیطی ، تنوع زیستی بسیار غنی را در ناحیه رویشی زاگرس بوجود آورده است . منطقه حفاظت شده اشتراکوه در استان لرستان، هشتمنی منطقه حفاظت شده ایران از مناطق تحت مدیریت سازمان حفاظت محیط زیست (۴) یکی از مناطق شاخص این اکوسیستم ارزشمند است که در حفظ تنوع زیستی گیاهی ، حفظ آب و خاک ، ایجاد چشم انداز زیبا و ایجاد پناهگاه مناسب و امن حیات وحش نقش بارزی بر عهده دارد.(۴)

مطالعه منشا جغرافیایی و بررسی فلورستیک رویش های هر منطقه یکی از مؤثرترین روش ها جهت شناخت ظرفیت ها و

روش تحقیق

این پژوهش در بخش بسیار کوچکی از منطقه حفاظت شده اشتراکوه در قسمت هایی از غرب و جنوب غربی این منطقه در وسعتی نزدیک به ۵۰ هکتار، در طبقه ارتفاعی ۱۸۰۰-۱۶۰۰ متر از سطح دریا انجام یافت. تنوع ساختار زمین شناختی منطقه و نیز تنوع رویشی ظاهری مشاهده شده تنها در یک محدوده کوچک که بیان کننده شرایط اکولوژیکی خاص این پهنه رویشی است، زمینه مطالعه را فراهم ساخت، بنابر این کلیه گونه های گیاهی در این قسمت از منطقه پس از انجام بررسی های میدانی و مشاهده ای در طول فصل بهار سال ۱۳۸۶ جمع آوری گردید.

نمونه ها بعد از آماده سازی در عرصه، پس از تهیه شدن به صورت نمونه های کامل، به هرباریوم باغ گیاه شناسی شمال(نوشهر) منتقل گردید. شناسایی گونه ها با استفاده از فلورهای ایرانیکا (۱۱)، شوروی (۱۲)، ترکیه (۱۳)، عراق (۱۴) فلسطین (۱۵) و فلور فارسی ایران (۱۶و۱۷) صورت گرفت. پراکنش جغرافیایی و کورولوژی عناصر گیاهی بر مبنای تقسیم بندی نواحی جغرافیایی و مناطق فلورستیک زهری (*Conspectus* (۱۵،۱۸) و با استفاده از مجموعه ۸ جلدی (*Flora Orientalis* (۱۵،۱۸) و فلورهای نامبرده شده تعیین گردید. شکل زیستی عناصر گیاهی موجود و نیز طیف زیستی منطقه، با استفاده از روش طبقه بندی شکل های زیستی (*Raunkiaer* (۱۹) تعیین و نمودارهای مربوطه نیز ترسیم گردید.

نتایج

نتایج حاصل از نمونه برداری و جمع آوری گیاهان، شناسایی ۶۲ گونه از ۲۴ تیره گیاهی بود (جدول ۱).

شده در برخی منابع بسیار کلی و در حد جنس شناسایی شده است(۷). از اینرو با توجه به اهمیت ناحیه رویشی زاگرس ، در این مطالعه معرفی فلور، کورولوژی گونه ها و مطالعه ساختار رویشی عناصر گیاهی در بخشی از منطقه اشتراکوه لرستان در دامنه های زاگرس میانی مدنظر قرار گرفت. با توجه به اهمیت موضوع، انجام چنین مطالعه ای ضروری به نظر می رسد. نتایج این پژوهش می تواند اطلاعات ارزشمندی در خصوص حفاظت از عناصر رویشی منطقه در اختیار قرار دهد و لزوم اهمیت مطالعات فلورستیک را در کل منطقه و انجام مطالعات گسترده تر در کل این منطقه را مورد تأکید قرار دهد.

مواد و روش ها

منطقه مورد مطالعه :

تمامی پهنه منطقه حفاظت شده اشتراکوه که دربرگیرنده بخش هایی از کوهستان اشتراکوه و دیگر کوه ها در رشته جبال زاگرس می باشد، در ۴۸° الی ۴۹° طول ۵۸° شرقی و ۳۵° الی ۳۳° عرض شمالی از نصف النهار گرینویچ قرار دارد . وسعت منطقه تحت مدیریت اشتراکوه قریب به ۱۰۴۳۵۵ هکتار می باشد . تغییرات ارتفاعی اراضی منطقه ۴۰۵۰ - ۱۳۰۰ متر از سطح دریا و ارتفاع متوسط $۷۴۴/۶$ متر از سطح دریا است . میانگین بارندگی سالانه ۲۳۶۵ میلی متر است. دامنه تغییرات میانگین بارندگی سالانه بین ۷۰۰ تا ۸۵۰ میلی متر در تغییر است. منطقه حفاظت شده اشتراکوه دارای دو بخش کاملاً مجزای تقریباً گرم (زیر سیطره جنگل های بلوط) و ناحیه سردسیری اطراف دریاچه گهر و قله سن بران در ارتفاعات بالای ۳۵۰۰ متر ز سطح دریا می باشد.

جدول ۱ - فهرست و مشخصات فلورستیک، کورولوژیک و اشکال زیستی عناصر گیاهی در منطقه مورد مطالعه

NO	Species	Family	L.Form	Chorotype	Endemism
		<i>Aceraceae</i>			
1	<i>Acer monspessulanum</i> spp. <i>cinerascens</i>		<i>Ph</i>	<i>IT</i>	
		<i>Anacardiaceae</i>			
2	<i>Pistacia atlantica</i>		<i>ph</i>	<i>IT-Med</i>	
		<i>Apiaceae</i>			
3	<i>Eryngium billardieri</i>		<i>He</i>	<i>IT</i>	
4	<i>Turgenia latifolia</i>		<i>Th</i>	<i>IT-Med-ES</i>	
5	<i>Bunium luristanicum</i>		<i>He</i>	<i>IT</i>	
		<i>Asteraceae</i>			
6	<i>Scariola orientalis</i> .		<i>Ch</i>	<i>IT</i>	
7	<i>Serratula cerinthifolia</i>		<i>He</i>	<i>IT-Med</i>	
8	<i>Cardinia orientalis</i>		<i>He</i>	<i>IT-Med</i>	
9	<i>Gundellia turnefortii</i>		<i>He</i>	<i>IT</i>	
10	<i>Scorzonera caliculata</i>		<i>He</i>	<i>IT</i>	
				<i>IT-Med-</i>	
11	<i>Anthemis pseudocotula</i>		<i>He</i>	<i>SA</i>	
12	<i>Crepis kotschyana</i>		<i>Th</i>	<i>IT-Med</i>	
13	<i>Cardus arabicus</i>		<i>He</i>	<i>IT-SA</i>	
14	<i>Picnomon acarna</i>		<i>Th</i>	<i>IT-Med</i>	
15	<i>Zoegea leptaurea</i>		<i>Th</i>	<i>IT</i>	
		<i>Boraginaceae</i>			
16	<i>Nonnea caspica</i> (Willd.) G.Don.		<i>Th</i>	<i>IT-E.S</i>	
		<i>Brasicaceae</i>			
17	<i>Hesperis kurdica</i>		<i>He</i>	<i>IT-Med</i>	
18	<i>Hesperis persica</i> Boiss.		<i>He</i>	<i>IT-Med</i>	
		<i>Caprifoliaceae</i>			
19	<i>Lonicera nummularifolia</i>		<i>Ph</i>	<i>IT-Med-ES</i>	
		<i>Caryophyllaceae</i>			
20	<i>Silene lineata</i> Boiss. & Buhse		<i>Th</i>	<i>IT</i>	
		<i>Dipsacaceae</i>			
21	<i>Pterocephalus plumosus</i>		<i>Th</i>	<i>Med</i>	
		<i>Euphorbiaceae</i>			
22	<i>Euphorbia sororia</i>		<i>Th</i>	<i>IT</i>	
		<i>Fagaceae</i>			
23	<i>Quercus brantii</i> var <i>persica</i>		<i>Ph</i>	<i>IT-Med</i>	
		<i>Gentianaceae</i>			
24	<i>Gentiana olivieri</i>		<i>He</i>	<i>IT-Med</i>	
25	<i>Geranium molle</i>		<i>He</i>	<i>ES-Med</i>	

		<i>Iridaceae</i>			
26	<i>Iris hymenophyllum</i>		<i>Cr</i>	<i>IT-SA</i>	
		<i>Lamiaceae</i>			
27	<i>Ziziphora capitata</i>		<i>Th</i>	<i>IT-Med</i>	
28	<i>Ajuga chamaecistus ssp. Scoparia</i>		<i>Ch</i>	<i>Med</i>	
29	<i>Teucrium polium</i>		<i>He</i>	<i>IT-Med</i>	
30	<i>Phlomis olivieri</i>		<i>He</i>	<i>IT</i>	
31	<i>Stachys lavandulifolia</i>		<i>He</i>	<i>IT-Med-ES</i>	
		<i>Liliaceae</i>			
32	<i>Bellevallia glauca</i>		<i>Cr</i>	<i>IT</i>	
33	<i>Allium monophyllum</i>		<i>Cr</i>	<i>IT</i>	
34	<i>Allium helicophyllum</i>		<i>Cr</i>	<i>IT-Med</i>	
35	<i>Colchicum persicum</i>		<i>Cr</i>	<i>IT-Med-ES</i>	
		<i>Malvaceae</i>			
36	<i>Alcea rosea</i>		<i>He</i>	<i>Med. & Widly. Cul.</i>	
		<i>Oleaceae</i>			
37	<i>Fraxinus angustifolia Vahl.</i>		<i>Ph</i>	<i>IT-Med-ES</i>	
		<i>Papilionaceae</i>			
38	<i>Astragalus ecbatanus</i>		<i>Ch</i>	<i>IT</i>	
39	<i>Lathyrus sativus</i>		<i>Th</i>	<i>IT-Med-ES</i>	
40	<i>Astragalus baba-alliar</i>		<i>Ch</i>	<i>IT</i>	
41	<i>Cicer arietinum</i>		<i>Th</i>	<i>Widly. Cul.</i>	
42	<i>Astragalus anacardium</i>		<i>Ch</i>	<i>IT</i>	
43	<i>Glycirhiza glabra var glandulifera</i>		<i>Th</i>	<i>IT</i>	
44	<i>Vicia narbonensis</i>		<i>He</i>	<i>IT-Med-ES</i>	
45	<i>Vicia villosa</i>		<i>He</i>	<i>IT-Med-ES</i>	
		<i>Poaceae</i>			
46	<i>Bromus sericeus Drobov</i>		<i>Th</i>	<i>IT</i>	
47	<i>Hordeum bulbosum</i>		<i>Cr</i>	<i>Poly.Reg</i>	
48	<i>Bromus tomentellus</i>		<i>Th</i>	<i>IT-Med</i>	
49	<i>Boissiera squarrosa</i>		<i>Th</i>	<i>IT</i>	
50	<i>Heteranthelium pilliferum</i>		<i>Th</i>	<i>IT</i>	
51	<i>Poa timoleontis</i>		<i>Cr</i>	<i>Med.</i>	
52	<i>Aegilops kotschyana</i>		<i>He</i>	<i>IT-SA</i>	
		<i>Podophyllaceae</i>			
53	<i>Leontice leontopetalum</i>		<i>Cr</i>	<i>IT-Med-ES</i>	
		<i>Rosaceae</i>			
54	<i>Cerasus microcarpa</i>		<i>Ph</i>	<i>IT-Med</i>	
55	<i>Crataegus meyeri</i>		<i>Ph</i>	<i>IT-Med-ES</i>	
56	<i>Sanguisorba minor</i>		<i>He</i>	<i>IT-Med-ES</i>	
57	<i>Amygdalus scoparia</i>		<i>Ph</i>	<i>IT</i>	

58	<i>Cerasus brachypetala</i> Boiss.		<i>Ph</i>	<i>IT</i>	
		<i>Rubiaceae</i>			
59	<i>Callipeltis cucalaria</i>		<i>Th</i>	<i>IT</i>	
60	<i>Galium kurdicum</i>		<i>Th</i>	<i>IT</i>	
		<i>Scrophulariaceae</i>			
61	<i>Scrophularia umbrosa</i>		<i>Th</i>	<i>IT</i>	
		<i>Thymeliaceae</i>			
62	<i>Daphne mucronata</i>		<i>Ph</i>	<i>IT</i>	

تیره های Rubiaceae ، Brasicaceae و Gentianaceae هر کدام با

۲ گونه در رتبه های بعدی از نظر اهمیت حضور قرار داشته و ۱۴ تیره نیز هر کدام با ۱ گونه حضور کمتر خود را در عرصه نمایش دادند (نمودار ۱).

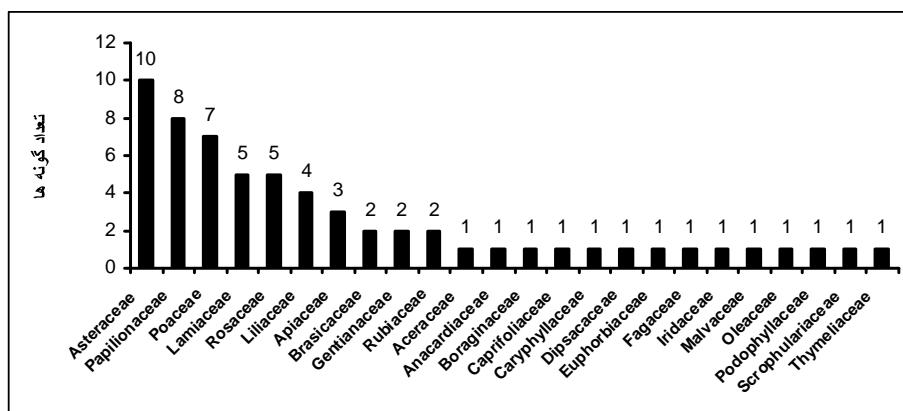
۸) Asteraceae (۱۰ گونه)، Papilionaceae،

Rosaceae (۷ گونه)، Poaceae،

Lamiaceae (با ۵ گونه)، Liliaceae (با ۴ گونه)،

Apiaceae (با ۳ گونه) به ترتیب از مهم ترین تیره های

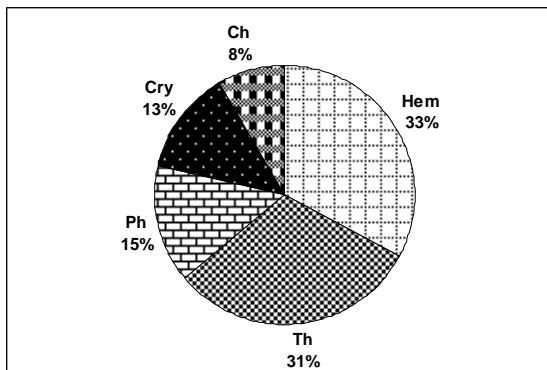
موجود در منطقه می باشد (نمودار ۱) و تیره های

نمودار ۱ - نمایش تعداد گونه های موجود در هر تیره در منطقه مورد مطالعه

نتایج حاصل از طبقه بندی شکل های زیستی بر اساس روش رانکایر نشان داد که عناصر گیاهی همی کریپتوفتیت با ۳۲٪، تروفیت ها با ۳۱٪، فانروفیت ها با ۱۶٪، کریپتوفتیت ها با ۱۳٪ و سرانجام کامئوفیت ها با ۸٪ طیف زیستی شکل های رویشی منطقه را در رابطه با ویژگی های اقلیمی تشکیل می دهند (نمودار ۲).

همچنین تعداد ۱۰ گونه یعنی ۱۶٪ آن ها انحصاری یا اندمیک سرزمین ایران و مناطق رویشی آن می باشند، از آن جایی که تعداد کل گونه های اندمیک ایران ۱۷۲۷ گونه است (۱۳) بنابر این عناصر انحصاری منطقه مورد مطالعه ۰/۶٪ از کل گونه های اندمیک فلور ایران را در بر می گیرند. تیره Asteraceae با میزان ۳۰٪ از کل گونه های اندمیک منطقه و تیره های Rubiaceae و Lamiaceae با ۲۰٪ از کل گونه های اندمیک منطقه از این نظر با اهمیت تر هستند.

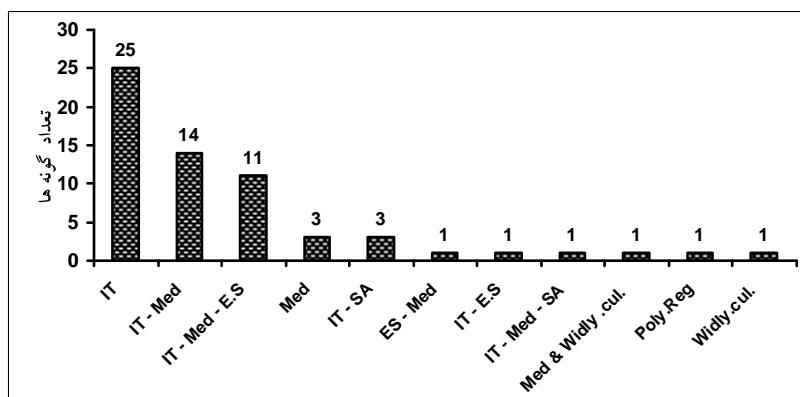

نمودار ۲- طیف زیستی عناصر گیاهی در منطقه مورد مطالعه (Hem: همی کریپتووفیت

ها / Cry Hemicryptophytes / Ph. (Cryptophytes) / فانروفیت ها / Th. Phanerophytes / کامئوفیت ها / Ch.: Therophytes / و Th.: Chameophytes / کامئوفیت ها /

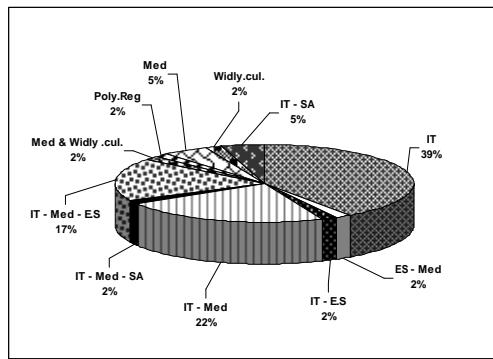
کورولوژیک موجود در منطقه می باشند و سایر گونه ها مربوط به گونه های دارای کوروتیپ دو یا چند منطقه ای هستند که از نظر اهمیت حضور در مراتب بعدی قرار دارند(نمودار ۳). در نمودار ۴ درصد حضور هر یک از کوروتیپها یا به عبارتی طیف کورولوژیک گونه ها آورده شده است . (نمودار ۴)

به منظور بررسی کورولوژیک، عناصر گیاهی منطقه با استفاده از منابع موجود ، استخراج و به صورت فیتوکوریون های مجزا گروه بندی و مورد مقایسه گرفتند. بدین صورت که عناصر رویشی ایران - تورانی با تعداد ۲۵ گونه(٪.۳۹)، ایران تورانی - مدیترانه ای با ۱۴ گونه(٪.۲۲)، عناصر ایران ، تورانی - مدیترانه ای - اروپا سیبری با ۱۱ گونه(٪.۱۷) از مهم ترین گروه های

نمودار ۳- وضعیت کورولوژیک عناصر گیاهی منطقه مورد مطالعه (MED: مدیترانه ای، IT: ایران - تورانی ، ES: اروپا-

سیبری، S.A: صحاراعربی ، Widly. Cul: به صورت گسترده کاشته شده . Poly.Reg: چند منطقه ای)

نمودار ۴- نمایش حضور هر یک از کورولوژی‌ها (علایم اختصاری همانند نمودار ۳ است).

تایید قرار می‌گیرد. در رابطه با نتایج مربوط به مطالعه طیف زیستی گیاهی مشخص شد که همی کریپتووفیت‌ها با ۳۳٪ و تروفیت‌ها با ۳۱٪ شکل‌های زیستی غالب منطقه هستند و بالا بودن همی کریپتووفیت‌ها به دلیل سپری نمودن فصل سرما توسط جوانه‌های تجدید کننده حیات در این گونه از گیاهان در سطح خاک و در میان برفعهای زمستانی است و نیز حضور غالب شکل‌های زیستی نامبرده شده نمایانگر ویژگیهای یک اقلیم نیمه خشک با زمستانهای سخت و برفی و تابستانهای خشک و کمبود میزان بارندگی است. طبق نظر آرچیبولد فراوانی همی کریپتووفیتها در یک منطقه نشانگر اقلیم سرد و کوهستانی در آن است (۲۱). در تقسیم بندی‌های اقلیمی رانکایر منطقه در اقلیم همی کریپتووفیتی مناطق معتدله قرار می‌گیرد. (۲۲)

در مورد مطالعات کورولوژی در منطقه بر مبنای تقسیم بندی به روش زهری (۱۸) فیتوکوریون ایران تورانی با ۳۹٪ حضور و پس از آن ایران تورانی- مدیترانه‌ای با ۲۲٪ و سپس ایران تورانی- مدیترانه‌ای- اروپا سیبری با ۱۷٪ بیشترین حضور را در منطقه دارند. با توجه به قرارگیری منطقه مورد مطالعه در دامنه‌های زاگرس میانی حضور گونه‌های ایران تورانی و ترکیب قوی آنها با گونه‌های ایران تورانی- مدیترانه‌ای قابل پیش‌بینی می‌باشد. در مطالعات انجام گرفته در سفیدکوه و هشتاد پهلو خرم آباد لرستان نیز حضور عناصر ایران تورانی با غالبیت بسیار بالا و پس از آن عناصر ایران تورانی مدیترانه‌ای و سپس ایران تورانی، اروپا- سیبری با درصد حضور کمتر مورد

بحث و نتیجه گیری

در طرح مدیریت منطقه حفاظت شده اشتراک‌کوه فلور منطقه مورد مطالعه قرار گرفته است و در آن اقدام به معرفی گونه‌ها در حد نام و جنس گونه‌ها شده است (۲۰). بر طبق آن در کل منطقه قریب ۶۰۰ گونه از ۷۴ تیره معرفی شده است (۲۰). همان طور که قبل از نیز گفته شد، مطالعه حاضر از نخستین مطالعات فلورستیک از این دست در منطقه حفاظت شده اشتراک‌کوه می‌باشد. شناسایی ۶۲ گونه گیاهی از ۲۵ خانواده در وسعت بسیار اندک (تنها در وسعتی نزدیک به ۵۰ هکتار) از کل منطقه‌ی حفاظت شده اشتراک‌کوه در مقایسه با آنچه در طرح مدیریت منطقه آمده و تنوع بالای فیزیوگرافی در منطقه نشان دهنده‌ی غنای گونه‌ای نسبتاً بالای منطقه می‌باشد. مشاهده این تعداد گونه‌های اهمیت مطالعات دقیق تر و طولانی تر و جامع تر فلورستیکی را در منطقه مورد تاکید قرار می‌دهد. ۱۰ گونه انصاری که در جمع ۶۲ گونه در این مطالعه مورد شناسایی قرار گرفته اند ۰/۶٪ از کل گونه‌های اندمیک فلور ایران را شامل می‌شوند، بنابراین با توجه به وسعت نمونه برداری که در صد بسیار کمی از وسعت منطقه را تشکیل می‌دهد و نیز به علت تنوع ساختاری و فیزیوگرافی در منطقه می‌توان اذعان نمود که منطقه حفاظت شده اشتراک‌کوه از جمله مناطق اکولوژیک خاص در دامنه‌های زاگرس مرکزی می‌باشد و به عنوان یکی از با اهمیت ترین مناطق به لحاظ حفاظت و حراست از گونه‌های گیاهی به ویژه گونه‌های اندمیک فلور ایران به شمار می‌رود بنابراین حفاظت از آن بیش از پیش مورد

- عناصر گیاهی اجتماعات تووس در سنگده ساری، پژوهش و سازندگی در منابع طبیعی، شماره ۶۴ صفحات ۹۶-۸۴
۶. زارع، ح، ۱۳۸۱، بررسی اکولوژیک رویشگاه های تووس در سنگده و دره لار، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشکده تربیت مدرس ۱۳۸۱ صفحه ۲۵۰
۷. زهری، م. فری، و . پروبست، و . و تاختاجان ، آ . وايت، ف. لئونارد، ج. ونلبو، پ . هگی، آی، سی، فریتاغ، ه. کلین، ژ، ک . ۱۳۷۸ . جغرافیای گیاهی ایران. مجموعه مقالات کاربرد جغرافیای گیاهی در حفاظت . ترجمه : مجتبیان . ۵ . ۲۲۲ صفحه .
۸. ویسکرمی، غ. ۱۳۷۹ . مطالعه فلورستیک منطقه کوه سفید لرستان . پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه تهران
۹. عصری، ی و مهرنیا، م . ۱۳۸۰. بررسی جوامع گیاهی بخش مرکزی منطقه حفاظت شده سفید کوه. مجله منابع طبیعی ایران. جلد ۵:۵۴، ص ۴۲۳-۴۴۳ .
۱۰. ابراری واجاری، ک و ویسکرمی، غ. ۱۳۸۴. مطالعه فلورستیک منطقه هشتاد پهلو خرم آباد (لرستان). مجله پژوهش و سازندگی در منابع طبیعی . شماره ۶۷ : تابستان .
11. Rechinger, K. H; (ed.)1963-1998. flora Iranica, No. 1-173.
12. Komarov, V.L & Shishkin, B.K. (eds);1963-1974. Flora of the U.S.S.R.Vols, 1-24 (Translated by Landua,N, Lavoot,R. Blake, Z. & Behrman,L.) Keter and IPST Prees.
13. Davis, PH., 1965-1988. Flora of Turkey and the East Aegean Islands Vol: 1-10. Edinburgh Univ. Press, Edinburgh.
14. Townsend, C. C & Guest,E. (eds.). 1960-1985. flora of Iraq.
15. Zohary, M. & Feindbrun_ Dothan, N. 1960 – 1986, Flora Palaestina, Vols. 1- 4. The Academic Press.

تایید قرار گرفته است(۱۰۸)، ولی ترکیب نزدیک عناصر ایران تورانی با گونه های ایران تورانی – مدیترانه ای و اروپا سیبری در منطقه اشتراکووه می تواند نشان از ایجاد شرایط اکوتونی در این منطقه باشد که این امر با وجود محدودیت های رویشی فراوان درمنطقه به جهت شرایط متنوع فیزیوگرافی، بارندگی نسبتاً محدود، تنوع ارتفاعی، عمق خاک، صخره ای بودن منطقه، وجود تپه ماهورها و ... می توانند حتی منجر به بالا رفتن غنای گونه ای گیاهی شود .

در پایان این بررسی نشان داد که منطقه حفاظت شده اشتراکووه لرستان سیمای رویشی بسیار با ارزشی را از نظر ذخایر ژنتیکی زیستمندان به نمایش گذاشته است به همین جهت لازم است که حفاظت همه جانبی و اصولی بر مبنای اکولوژی گیاهی و جانوری در منطقه مد نظر قرار گیرد و از آن جهت که شناخت عناصر گیاهی موجود در یک منطقه به عنوان مطالعه ای زیربنایی برای سایر تحقیقات محسوب می شود و می تواند مبنای برنامه ریزی های مدیریتی قرار گیرد لزوم مطالعات جامع بر مبنای حمایت و حراست از این ذخایر ارزشمند را در منطقه یادآور می شود .

منابع

۱. قهرمان ، ا و عطار، ف. ۱۳۷۷؛ تنوع زیستی گونه های گیاهی ایران . جلد اول ،انتشارات دانشگاه تهران.
۲. مخدوم، مجید. ۱۳۷۶.آمایش سرزمین شش زیر حوزه جنگلی استان فارس رهنمودی برای برنامه ریزی استراتژیک زاگرس ، محیط شناسی، شماره ۱۹، سال ۲۲، تابستان .
۳. جزیره ای، محمد حسین و ابراهیمی رستاقی، مرتضی. ۱۳۸۲.جنگل شناسی زاگرس . انتشارات دانشگاه تهران . چاپ اول . ۵۶۰ صفحه .
۴. بیات ، حمید رضا و مجتبیان ، هنریک . ۱۳۶۷ . منطقه حفاظت شده اشتراکووه ،انتشارات سازمان حفاظت محیط زیست ، چاپ اول . ۱۷۰ صفحه .
۵. اکبری نیا، م، زارع، ح، حسینی، س، م، اجتهادی، ح، ۱۳۸۳، بررسی فلور، ساختار رویشی و کوروکوژی

۲۰. درویش، م و شکویی، م. ۱۳۸۴. گزارش تلفیق و تدوین برنامه مدیریت منطقه حفاظت شده اشتراک‌کوه.
- مطالعات و تهیه طرح مدیریت منطقه حفاظت شده اشتراک‌کوه. سازمان حفاظت محیط زیست. مهندسین مشاور تکم: شرکت مهندسین مشاور توسعه تکنولوژی کشاورزی مناسب. جلد پانزدهم.
۲۱. Archibold, O.W., (1996), Ecology of world vegetation, 1st.ed, Chapman and Hall, London, 510pp.
- اردکانی، م. ر.، ۱۳۸۵، اکولوژی، انتشارات دانشگاه تهران، چاپ هفتم، ۳۴۰ ص.
۲۲. اسدی، م (سرویراستار)، ۱۳۶۷-۱۳۸۶ فلور ایران، شماره ۱-۵۵ ، انتشارات موسسه تحقیقات جنگلها و مراتع کشور .
۱۷. مظفریان، و . ۱۳۷۵ . فرهنگ نامهای گیاهان ایران . لاتینی، انگلیسی، فارسی . انتشارات موسسه فرهنگ معاصر . ۵۹۳ صفحه .
18. Zohary, M. Heyn, C.C and Heller,D. 1980 -1993, Vols. 1-8. conspeetus flora orientalis an Annotated catalogue of the flora of the middle East,The Academy of Sciences and Humanities.
19. Raunkiaer, C 1934.The Life froms of plant and statistical plant geography. Clarendon Press. Oxford.pp328

Study on flora, vegetation structure and chorology of plants in some part of protected area of Oshtorankooch, Lorestan Province

Sara Abasi¹

Habib Zare²

Seyed Mohsen Hosseini³

Babak Pilehvar⁴

Abstract

Plantation area of Zagros in west Iran is among the richest and most valuable interconnected ecosystems in Iran which contains enormous genetic and plant resources so that it is of significant importance in terms of diversity and combination of floristic. The Protection area of Oshtorankooch in Lorestan province is considered as one of the distinguished ecosystems of this area. For this reason, this study addresses the introduction of Floristics, and Chorology investigation and examination of Vegetation Structure of the plants in a certain part of central Zagros mountain slopes located at Oshtorankooch, Lorestan. The results of this study includes identification of 62 species related to 24 family within just area of 50 hectares located at 1600-1800 Meters altitude in Protection area of Oshtorankooch. Asteraceae, Papilionaceae, Poaceae, Rosaceae, Lamiaceae, Liliaceae and Apiaceae are the most important available families of this region and comprise 70% of overall species. Hemicryptophytes(32%) and Therophytes (31%) are the dominant biological forms. Chorologic investigation of the species and extraction of Chorotypes showed that Irano-Turanian (39%), Irano-Turanian-Mediterranean(22%) and Irano-Turanian-Mediterranean-Siberian European (17%) growing elements are the most important available chorologic groups of this area and other plant combination is related to corotypes which are found in two or several regions and stand in the lower orders of importance. In addition, endemically, 10 species, namely 16% of them are special and endemic within territory of Iran which comprises 0.6 % of overall endemic species of Iran.

Key words : Floristic. Vegetation Structure. Chorology. Protection area of Oshtorankooch

1- holder of master's degree in the field of Environmental Sciences, Islamic Azad University, Ahvaz Science and Research Branch

2- Scientific member of Agriculture and natural resource of research center of Mazandaran, Herbarium of Nowshahr botanical garden

3- Prof. of natural resource faculty. Tarbiat Modares University.

4- Scientific member of department forestry, Faculty of Agriculture. University of Lorestan.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.